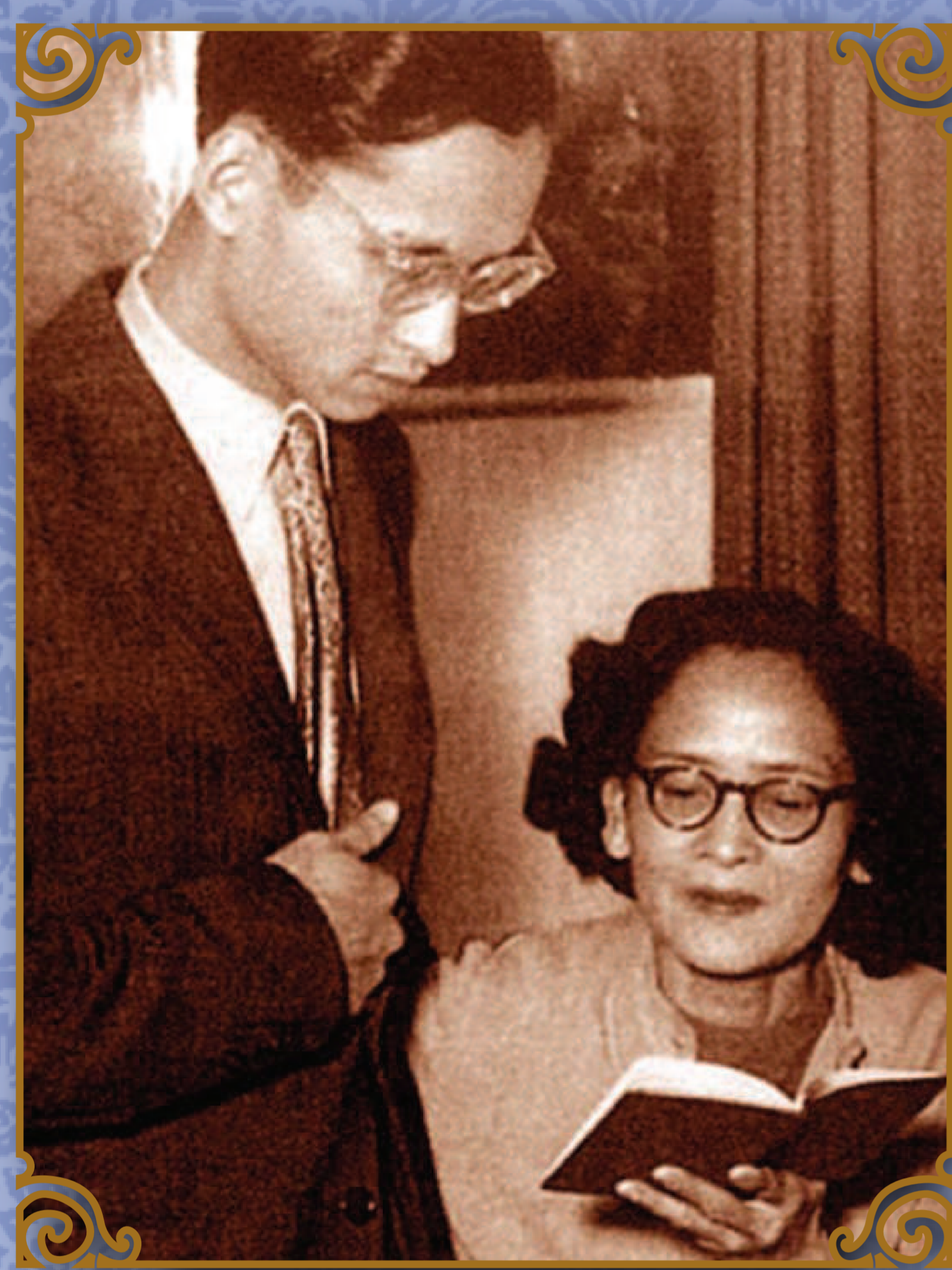

พระราชนิพนธ์เรื่องแรก

พระราชนิพนธ์เรื่องแรกที่ทรงไว้ในปีแรกในรัชกาล เมื่อพุทธศักราช ๒๔๘๙ คือเรื่อง "พระราชานุกิจรัชกาลที่ ๘" ทรงเรียบเรียงด้วยภาษาที่กระชับ ชัดเจน และสละสลวยไม่เพียง แสดงพระปรีชาสามารถด้านภาษาไทยตั้งแต่ทรงพระเยาว์เนื่องด้วยทรงพระราชนิพนธ์ เรื่องนี้ตั้งแต่พระชนมายุยังไม่ครบ ๒๐ ชันษา ทำให้ผู้อ่านได้เห็นภาพพระจริยาวัตรอันงดงามของในหลวง รัชกาลที่ ๘ และเห็นถึงความผูกพันระหว่างพระองค์ท่านกับสมเด็จพระเชษฐาธิราช (รัชกาลที่ ๘) รวมถึงสมเด็จพระบรมราชชนนี

พระราชานุกิจเป็นเรื่องกำหนดเวลาที่พระเจ้าแผ่นดินจะทรงทำพระราชภารกิจต่างๆ ประจำวัน เป็นกิจวัตรส่วนพระองค์ ต่างจากพระราชกรณียกิจหรือพระราชกิจจะเป็นเรื่องสำคัญ ที่พระเจ้าแผ่นดินพึงทรงปฏิบัติเพื่อประโยชน์ของแผ่นดินแต่กิจทั้งสองนี้เกี่ยวเนื่องกับพระราชานุกิจ บางตอนก็มีพระราชกรณียกิจแทรกอยู่บ้าง

"เวลา ๙.๐๐ น. - ๐๙.๓๐ น. บางวันทรงพระอักษรก่อนเสวย เมื่อเสวยเสร็จแล้วเสด็จทรงพระอักษรหรือตรัสถาม เรื่องราวต่างๆกับสมเด็จพระราชชนนี เสด็จลงประทับโต๊ะเสวยพร้อมด้วยสมเด็จพระราชชนนีและสมเด็จพระอนุชา"

"พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเอาพระราชหฤทัยใส่ในการเสด็จประพาสเยี่ยมประชาชนภายนอกเขตพระนคร ได้เสด็จตามท้องที่จังหวัดและอำเภอใกล้เคียงมีสมุทรปราการ ปทุมธานี นนทบุรี พระประแดง... ภายในพระนคร เสด็จประพาสสำเพ็ง เพื่อให้ประชาชนที่เข้ามาพึ่งพระบรมโพธิสมภาร ชาวต่างชาติได้เข้าเฝ้าด้วย"

พระราชนิพนธ์นี้แสดงให้เห็นถึงพระอัจฉริยภาพทางด้านภาษาไทยของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้เป็นอย่างดี เพราะในเวลานั้นทรงประทับอยู่ต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ โอกาสจะใช้ภาษาไทยในการสื่อสารมีน้อยมาก แต่ทรงสามารถเรียบเรียงข้อความได้กระชับ รัดกุม ทั้งนี้เป็นพระมหากรุณาธิคุณของสมเด็จพระราชชนนีที่ทรงเฝ้าปลูกฝัง ความตระหนักในภาษาไทยถวายแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวตั้งแต่วัยทรงพระเยาว์